

mod den der omtalte forhenbærende Op-
synskone ved Christianshavns Straffeanstalt
at sætte hendes Understøttelse saa lavt ned
som til 100 Kr. Hun er ganske vist bleven
antaget i en forholdsvis sen Alder, men har
dog tjent i et ret anseeligt Antal Aar, i alt
Fald over 10 Aar, som jo er det Tidrum,
der giver Embedsmænd Afgang til den
halve Gage i Pension efter Pensionsloven.
Derfor man altsaa vil følge den Fremgangs-
maade, man sædvanligvis følger med Hen-
syn til Bestillingsmænd, som ikke have
Pensionsret, nemlig, at man tilstaar dem en
Pension, der noget nærmer sig til den, de
ville have faaet efter Pensionsloven, men
dog er lidt lavere, tror jeg, det vilde være
mere adækvat at komme til den foreslaaede
Understøttelse af 200 Kr. Hvad angaar
Ændringsforslagene under Nr. 52 og 53,
kan jeg ganske slutte mig til det ærede Ud-
valg. Jeg kunde maasse ønske, at man havde
fulgt Regjeringens Forslag; men naar man
ikke vil det, er jeg ogsaa glad for, hvad her
tilbydes af Udvalget. Om Ændringsfor-
slaget under Nr. 54 skal jeg ikke nærmere
udtale mig, følgende den ærede Ordførers
Egempel. Jeg ønskede ogsaa levende at
komme til en Overenskomst om Finantsloven
og ogsaa om dette Punkt, men jeg tror ikke
heller, at dette Ønske vilde fremmes ved en
Forhandling herom i Dag. Derfor skal jeg
ikke dvæle videre derved. Derimod maa jeg
sige et Par Ord om Ændringsforslaget
under Nr. 55, idet jeg navnlig maa gjøre
gældende, at det er en Misforstaaelse, naar
man mener, at det staar i Forbindelse med
den Udvidelse af Kriminal- og Politirettens
Personale, som er foregaaet ved den saa
meget omtalte foreløbige Lov. Det gjør det
ikke. Spørgsmaalet om at skaffe den nævnte
Ret nye Lokaler har staaet paa Dagsordenen
i mange Aar og har mange Gange været
forelagt Rigsdagen. Allerede i 1871 blev
det reist fra Kriminalrettens Justitiarius
Side. Men den egentlige Nødvendighed for
at skaffe Kriminalretten udvidede Lokaler
stammer fra Loven af 24de Mai 1879, som
medførte en Dublering — om jeg maa ud-
trykke mig saa — af den offentlige Politiret.
Thi saaledes som Stillingen var, havde der
kun eet Rum, een Stue, een Sal, hvad man
vil kalde det, til den offentlige Politirets
Møder. Der maatte altsaa begge dens Af-
delinger holde deres Møder afvekslende, hver
især 3 Gange om Ugen, og dette Forhold
medførte jo store Ulemper, for det Første
den Ulempe, at den ene Afdeling var af-
skaarven fra at holde Møde 4 Gange om
Ugen f. Ex., om ogsaa Sagerne voksede
Antal gjorde saadant nødvendigt. Dernæst

medførte det ogsaa en anden Ulempe, idet
det var i høi Grad uheldigt, at dette Lo-
kale saa at sige aldrig kunde blive ordentlig
vasket, rensat og udluftet, hvad det efter den
Brug og Bestaffenheden af det Publikum
som søger der, meget kunde trænge til.
Derfor har ogsaa det Spørgsmaal været et
Par Gange for Rigsdagen. Den ene Gang
havde man paataent at indrette et Lokale
ude i det ledigtaende Fængsel paa Chri-
stianshavn. Det skete imidlertid ikke, og det
var jo forsaavidt ret godt, fordi det na-
turligvis kun var en Nødfaldsudvei, eftersom
det for Publikum i det Hele vilde være
meget ubehageligt at skulle rende ud paa
Christianshavn i disse Sager, ligesom ogsaa
Retten's Virkefreds paa den Maade sprededes.
Der har ogsaa været forelagt her i Thinget
Forslag til at gaa ned paa den Vej, man er
gaaet, og der blev bevilget 500 Kr. paa
Tillægsbevillingsloven; men Sagen fran-
dede da paa, at man fordrede, at Kjøben-
havns Kommunalbestyrelse skulde tilfhyde de
andre 500 Kr., der var Tale om. Dette
vilde Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse ikke,
Noget, der hænger sammen med den vel be-
kendte usalige og langvarige Fejde med Hen-
syn til Aaads- og Domhuset i Kjøbenhavn,
og da vi nu lykkelig og vel ere komne ud
over det store Spørgsmaal, nemlig om Om-
bygning af Lokalerne, forekommer det mig
ikke, at det for den Bagatels Skyld var
værd at tage dette Spørgsmaal op igjen.
Jeg skal naturligvis, om det ønskes, nær-
mere dokumentere det, jeg her i Korthed har
sagt; men jeg vil tillade mig at henstille til det
ærede Udvalgs Overveelse, om det ikke vil
erkjende, at det virkelig er en Misforstaaelse,
dersom man tror, at denne Udvidelse af Lo-
kalerne staar i nogen nødvendig Forbindelse
med Kriminalrettens Forøgelse ved den fore-
løbige Lov. Hvad angaar Ændringsfor-
slagene under Nr. 56 og 57, da er jeg natu-
rligvis tilfreds med det, der tilbydes. Hvad
Ændringsforslaget under Nr. 58 angaar,
kan der jo nok være visse Misligheder ved
at udsætte Foranstaltningen til et følgende
Aar; men ogsaa dette skal jeg, ialtfald ikke
for Dieblittet, gjøre nogen Indsigelse imod.
Dernæst er der ikke noget Særligt at be-
mærke om Ændringsforslagene under Nr.
59, 60, 61 og 62. Hvad Forslaget under
Nr. 63 angaar, da vedrører det et gammelt
Spørgsmaal, som mange Gange har været
debatteret her i Thinget, og som jeg derfor
ikke skal komme tilbage til, nemlig Spørgs-
maalet om, hvorvidt man skal hve Under-
støttelse til allerede uddannede Sygepleierster,
eller man kun skal hve Understøttelse til
Uddannelse af Sygepleierster. Hvis Thin-